

Jász Attila

belső pince. Azaz van egy hely

ahol csak tiszta Forrásból

(i)

*Van egy hely a szívemben, amit pont így képzeltem el.
Ahogy egy váratlan látogatás során mélysége elém tárult.
Ahol vérvörös bort érlelnek.
De hogy épp egy régi pincében*

*ismerem fel a rejtett kamrát,
melyet elzár előlem a test, a karmám,
amelyet hordok,
melyben jól elférnek az üres és a teli hordók,*

*műanyag kannák. Élővé
és valóságossá tesznek. Akár
az elvetélt vagy elvétett gondolatok, ha
váratlanul összetalálkoznak egy kockás abrosz fölött.*

(ii)

*Elkárhozott, vagy talán csak elzárkózott villoni lelkek
lengedeznek a szellőzőlukakon ki-be. Talán*

*éppen attól válik megírhatóvá az érzés, hogy
soha nem léptem át a küszöbét. Holott*

*egészen biztosan tudom. Van
egy ilyen hely a szívemben. Volt*

*egy gyerek, egy ház, egy kert, egy emlék. Amit
nyugodtan odaképzelhetsz a félhomályba.*

(iii)

*Dohos, málladozó vakolat, nemes penészfoltok. Amilyen
apám szívizom-gyulladásos pitvara is lehetett
harminc év betegség és dohányzás után.
Nehezen reprodukálható tónus.*

(iv)

*Egy ilyen szívbéli pince sajnos mindig figyelmeztetés is. Gondoljuk végig
a lehetőséget a bejutásra.
Van-e esély, kezünket a szívünkre téve, hogy ott minket bárki is
az asztalnál ülve kitartóan várna.*

*Kikészítve fél liter bort előre.
Egyelőre.
Miközben a fáradt vért folytonosan frissebbre cserélve,
a megbeszélt időt immár illetlenül túllépve,*

*mégis megérkeznénk.
Felejtést remélve a helytől.*

borongó. Csendélet üveggel és pohárral

(i, üveg)

*Kávé, tea, borozgatás. Miközben
néhány gondolat úgy szíven talál,
hirtelen fel se tudok állni. Csöndben*

*fekszem, hallgatom, ahogy a halál
lassan csordogál. Mintha üvegből.
Hagyni kellene, fogyjon el, akár.*

*Borfolttal a hatást lehet fokozni.
(Idővel kikopik a szövetből.)
Fájdalmat csak mondat képes okozni.*

(ii, pohár)

*Hús páratest, féltérasz, fázós padülés.
Mi van még? Egy pohár bor. Semmi vadulás.
Ennyi csak, pernye száll, a többi irodalom,
hiába valóság, félszáraz Balaton.*